

Anonymiseret version

Oversættelse

C-720/20 – 1

Sag C-720/20

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

24. december 2020

Forelæggende ret:

Verwaltungsgericht Cottbus (Tyskland)

Afgørelse af:

14. december 2020

Sagsøger:

RO, retligt repræsenteret

Sagsøgt:

Forbundsrepublikken Tyskland

[udelades]

VERWALTUNGSGERICHT COTTBUS (forvaltningsdomstolen i Cottbus)

KENDELSE

[udelades]

I forvaltningsretssagen

RO, [retligt] repræsenteret,

sagsøger,

[udelades]

mod

DA

Forbundsrepublikken Tyskland, [udelades]

sagsøgt,

vedrørende: asylret

har femte afdeling

den 14. december 2020

[udelades]

afsagt følgende kendelse:

Sagen udsættes.

I henhold til artikel 267 TEUF forelægges Den Europæiske Unions Domstol følgende spørgsmål til præjudiciel afgørelse: **[Org. s. 2]**

- 1) Skal artikel 20, stk. 3, i forordning (EU) nr. 604/2013 i betragtning af det EU-retlige mål om at undgå sekundære bevægelser samt det generelle princip om familiens enhed, som kommer til udtryk i denne forordning, anvendes analogt i en situation, hvor et mindreårigt barn og dets forældre ansøger om international beskyttelse, men forældrene allerede har opnået international beskyttelse i en anden medlemsstat, mens barnet først blev født i den medlemsstat, hvor det har ansøgt om international beskyttelse?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal det mindreårige barns asylansøgning ikke behandles i henhold til forordning (EU) nr. 604/2013, og skal der udstedes en afgørelse om overførsel i henhold til forordningens artikel 26 med henblik på, at det eventuelt er den medlemsstat, hvor forældrene nyder international beskyttelse, der er ansvarlig for at behandle det mindreårige barns ansøgning om international beskyttelse?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Finder artikel 20, stk. 3, i forordning (EF) nr. 604/2013 også analog anvendelse for så vidt som det i denne bestemmelses andet punktum fastsættes, at det ikke er nødvendigt at indlede en ny procedure for overtagelse af ansvaret for børn født efter ansøgernes ankomst til medlemsstaternes område, selv om der i så fald er risiko for, at værtsmedlemsstaten ikke har kendskab til en eventuel modtagelsessituation for det mindreårige barn eller ud fra sin administrative praksis afviser en analog anvendelse af artikel 20, stk. 3, i forordning (EU) nr. 604/2013, og det mindreårige barn dermed risikerer at blive en »refugee in orbit« [udelades]?
- 4) Kan der, såfremt det andet og det tredje spørgsmål besvares benægtende, over for et mindreårigt barn, som har ansøgt om international beskyttelse i

en medlemsstat, udstedes en afgørelse om, at ansøgningen kan betragtes som en ansøgning, der kan afvises, i overensstemmelse med en analog anvendelse af artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32/EU, også i tilfælde af, at barnet ganske vist ikke selv nyder international beskyttelse i en anden medlemsstat, men dette er tilfældet for dets forældre? **[Org. s. 3]**

Præmisser

Sagsøgeren er født den 21. december 2015 i Tyskland. Hun er statsborger i Den Russiske Føderation. Også sagsøgerens forældre og de fem søskende, hvoraf nogle er mindreårige, er statsborgere i Den Russiske Føderation. Forældrene og de fem søskende nyder beskyttelse som flygtninge i Polen. De blev indrømmet beskyttelse som flygtninge i Polen den 19. marts 2012. I december 2012 forlod forældrene Polen og rejste til Tyskland. Her indgav de asylansøgninger. En anmodning om overtagelse fra Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (forbundsmyndigheden for migration og flygtninge, Tyskland), til Polen blev afvist af myndighederne i Polen, som henviste til, at der allerede var indrømmet beskyttelse som flygtninge. Der er endnu ikke truffet endelig afgørelse om sagsøgerens forældres og søskendes asylansøgninger i Tyskland. I 2016 indgav sagsøgeren en asylansøgning i Tyskland. Der blev for sagsøgeren ikke gennemført en procedure til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, som omhandlet i forordning (EU) 604/2013. Ved afgørelse af 20. marts 2019 afslog Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (forbundsmyndigheden for migration og flygtninge, Tyskland) at realitetsbehandle sagsøgerens asylansøgning. Dette blev begrundet med, at en anden medlemsstat i henhold til forordning (EF) nr. 604/2013 er ansvarlig for at behandle ansøgningen, navnlig i betragtning af forordningens artikel 9, 10 og 20, stk. 3.

Sagsøgeren [udelades] har ved den påkendende ret anlagt sag til prøvelse af denne afgørelse.

Det første, det andet og det tredje præjudicielle spørgsmål er relevante for sagens afgørelse, da det afhænger af besvarelsen af disse spørgsmål, om Tyskland har ansvaret for at behandle sagsøgerens ansøgning om international beskyttelse på grundlag af artikel 3, stk. 2, første afsnit, eller artikel 21, stk. 1, tredje afsnit, henholdsvis artikel 23, stk. 3, i forordning (EU) nr. 604/2013, eller om ansøgning ikke skal behandles i Tyskland, og der skal udstedes en afgørelse om overførsel som omhandlet i forordningens artikel 26. Det fjerde spørgsmål er relevant for afgørelsen, da afgørelsen fra Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (forbundsmyndigheden for migration og flygtninge, Tyskland) i bekræftende fald under anvendelse af national procesret også kan opfattes som en afgørelse om, at ansøgningen kan betragtes som en ansøgning, der kan afvises, i overensstemmelse med artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32/EU. **[Org. s. 4]**

[udelades]